

Brusel 3. května 2024
(OR. en)

9030/24
ADD 1

Interinstitucionální spis:
2020/0279(COD)

CODEC 1130
ASILE 65
MIGR 179
CADREFIN 78

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (první čtení) – přijetí legislativního aktu = prohlášení

Prohlášení Polské republiky

1. Vláda Polské republiky oceňuje úsilí vyvíjené Radou EU, Evropským parlamentem a Evropskou komisí za účelem dosažení kompromisu ohledně komplexní a odpovědné reakce Evropské unie s cílem řešit výzvy související s aktuálními migračními procesy. Zároveň zdůrazňujeme, že vláda neměla skutečnou možnost účastnit se jednání o paktu o migraci a azylu.

2. Vláda Polské republiky bere na vědomí skutečnost, že je možné zlepšit řízení některých aspektů migračního a azylového systému. Z další analýzy právních aktů v rámci paktu však vyplývá, že uvedené akty dostatečně neřeší specifickou situaci členských států, které sousedí s Běloruskem a Ruskem, a v důsledku toho jsou pod neustálým a vysokým tlakem z důvodu uměle vytvořených migračních tras. V této souvislosti je třeba poznamenat, že Evropská rada opakovaně zdůraznila, mimo jiné ve svých závěrech ze 14. a 15. prosince 2023, negativní důsledky jevu účelového využívání migrace a odsoudila takové využívání k politickým účelům ze strany třetích zemí.

3. Vláda Polské republiky má za to, že pakt o migraci a azylu nezajišťuje správnou rovnováhu mezi odpovědností a solidaritou a mohl by případně skýtat prostor pro budoucí spory mezi orgány EU a členskými státy.

4. S ohledem na výše uvedené se vláda Polské republiky rozhodla hlasovat proti všem právním aktům spadajícím do oblasti působnosti paktu.

Prohlášení Malty

Reforma společného evropského azylového systému má i nadále klíčový význam pro zajištění správné rovnováhy mezi spravedlivým rozdělením odpovědnosti mezi všemi členskými státy a účinnou solidaritou vůči těm členským státům, které ji potřebují.

V tomto ohledu Malta oceňuje úsilí vynaložené španělským a belgickým předsednictvím a Komisí během jednání s Evropským parlamentem, avšak je toho názoru, že konečná znění nařízení o řízení azylu a migrace a nařízení o azylovém řízení nezbytnou rovnováhu přesto nezajišťují.

Jak již bylo uvedeno v červnu 2023, Malta jako malý ostrovní členský stát se specifickou zranitelností již čelí značné zátěži v důsledku stávajícího *acquis*. Prvky stanovené v reformě dále zvýší odpovědnost, zatímco mechanismus solidarity, přestože je stálý a povinný, zůstává flexibilní a neposkytuje nezbytné záruky, že zjištěné potřeby budou plně uspokojeny.

Malta se proto hlasování o nařízení o řízení azylu a migrace a nařízení o azylovém řízení zdržuje.

Prohlášení Maďarska

Maďarsko je i nadále pevně přesvědčeno, že je třeba vytvořit společný evropský azylový systém, jehož cílem je řešit základní příčiny nelegální migrace, minimalizovat a v konečném důsledku odstranit pobídky k nelegální migraci a odradit osoby, které chtějí azylový systém zneužít, od vstupu do Evropské unie a který by zahrnoval možnost posuzovat žádosti o azyl ve třetích zemích na základě zásady exteritoriality. Abychom mohli těchto cílů dosáhnout, musíme především uznat, že globální výzvy v oblasti migrace nelze vyřešit na území Evropy, a proto bychom neměli neřešitelné problémy importovat, ale skýtat pomoc tam, kde je to zapotřebí.

Pokud máme být s to vytvořit účinný společný evropský azylový systém, je nezbytné nalézt rovnováhu mezi odpovědností a solidaritou; domníváme se však, že této rovnováhy nebylo prostřednictvím navrhovaných legislativních aktů dosaženo. Tuto nedostatečnou rovnováhu jasně dokládá skutečnost, že Maďarsko, ačkoli není členským státem v přední linii, nese jakožto členský stát s významnými vnějšími hranicemi i nadále odpovědnost za odstranění migračního tlaku na Evropskou unii. Kromě této odpovědnosti by nařízení o azylovém řízení Maďarsku ukládalo povinnost zajistit mnohem vyšší úroveň kapacity pro provádění řízení na hranicích než jiné členské státy, což je vzhledem k naší zeměpisné poloze nespravedlivé a nereálné.

Maďarsko se od roku 2015 angažuje v ochraně vnějších hranic Evropské unie v souladu se svými závazky vyplývajícími ze schengenského *acquis*, a to bez podpory EU. Toto úsilí by mělo být rovněž uznáno jako forma solidarity. Navrhovaný nový právní rámec však nepovažuje zdroje vynakládané z vnitrostátních rozpočtů na ochranu vnějších hranic Evropské unie za solidaritu, ale naopak ukládá další povinnosti, pokud jde jak o poskytování solidárních příspěvků jiným členským státům, tak o odpovědnost za zastavení nelegální migrace.

V souladu se svým důsledným postojem Maďarsko nemůže podpořit vytvoření mechanismu solidarity založeného na povinném rozdělování migrantů, a proto nesouhlasí se zavedením kompenzací v oblasti příslušnosti jako povinného prvku rámce solidarity. Rozhodnutí Rady přijatá v roce 2015 již ukázala, že mechanismus solidarity založený na povinném rozdělování migrantů nesníží zátěž pro naše azylové systémy, ale naopak zvyšuje počet příchozích migrantů.

Kromě toho v souladu s opakovanou výzvou Evropské rady je Maďarsko i nadále pevně přesvědčeno, že je třeba dosáhnout konsensu ohledně účinné migrační a azylové politiky, aniž by se vytvářely nové motivační faktory.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům není Maďarsko s to podpořit přijetí nařízení o řízení azylu a migrace, neboť se jedná o nedílný prvek systému, který je svojí podstatou chybný.

Prohlášení Slovenské republiky

Slovenská republika uznává potřebu reformy společného evropského azylového systému. Velmi oceňujeme úsilí všech zúčastněných předsednictví. Zároveň jsme si vědomi toho, že dosažení kompromisu nebylo snadným úkolem.

Je však nezbytné, abychom se nezříkali postojů, které dlouhodobě zastáváme a hájíme.

Oceňujeme, že se pakt zaměřuje na řešení příčin migrace v zemích původu, což může pomoci zmírnit tlak na vnější hranice EU.

Domníváme se, že prioritou úspěšné evropské migrační politiky by měly být důsledná ochrana vnějších hranic EU a účinná návratová politika.

Je žádoucí přijmout veškerá opatření k předcházení nelegální migraci a zároveň pomoci těm, kteří potřebují mezinárodní ochranu.

Ačkoli uznáváme, že od koncepce povinných relokačních kvót se ve velké míře opustilo, nejsme přesvědčeni, že předložené návrhy zajišťují správnou rovnováhu mezi solidaritou a odpovědností.

Solidarita je důležitou zásadou řízení migrace, domníváme se však, že volba formy musí být vždy zcela ponechána dotčenému členskému státu. Návrhy bohužel tento požadavek nesplňují, neboť pokud není relokován určitý počet žadatelů o azyl, jsou povinné finanční příspěvky. Zároveň platí, že jsou-li splněny určité podmínky, stávají se povinnými i kompenzace v oblasti příslušnosti podle dublinského nařízení. Tyto prvky představují silné motivační faktory a podněcují k sekundární migraci.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti Slovenská republika hlasuje proti předloženým návrhům v oblasti solidarity – nařízení o řízení azylu a migrace, jakož i nařízení o řešení krizových situací a zásahů vyšší moci v oblasti migrace a azylu.

Vzhledem k vzájemné provázanosti všech předložených návrhů se ve věci ostatních návrhů zdržujeme hlasování.

Prohlášení České republiky

Česká republika uznává, že je zapotřebí reformovat stávající pravidla, jimiž se řídí migrační a azylová politika EU. Řada výzev a zejména vývoj situace od uprchlické krize v letech 2015–2016 poukázaly na zranitelnost našeho systému, který již není udržitelný. Vzhledem k tomu, že odpovídající reakci na problémy, jimž EU a členské státy čelí společně i jednotlivě, by mohlo zajistit pouze společné řešení na úrovni EU, oceňujeme úsilí o řešení hlavních nedostatků.

Během jednání o paktu o migraci a azylu sledovala Česká republika zejména cíle posílené ochrany vnějších hranic v zájmu bezpečnějšího schengenského prostoru, jakož i funkční rovnováhy mezi odpovědností a solidaritou.

Česká republika konkrétně vítá skutečnost, že konečné kompromisní znění neukládá povinnost relokovat státní příslušníky třetích zemí z jiných členských států nebo třetích zemí. Česká republika oceňuje další zlepšení stávajícího systému, avšak zároveň konstatuje, že výsledek interinstitucionálních jednání nenaplnil v plné míře ambice mandátu Rady a že účinnost některých nástrojů byla oslabena dodatečnou administrativní zátěží pro členské státy, což působí praktické obtíže a vede ke zvýšeným nákladům.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti a v souladu s přístupem k balíčku jako celku se Česká republika rozhodla, že se hlasování o legislativních nástrojích v rámci paktu zdrží. Nicméně Česká republika si cení ducha jednoty EU a považuje tento milník za novou příležitost pokračovat s větším úsilím v další reformě migrační a azylové politiky EU, a to se zvláštním zaměřením na vnější rozměr a inovativní myšlenky v této oblasti.